

INNFLYTTEREN SOM BOR HOS DERE

Finn bibelteksten i Bibelen og les den høyt i gruppa: 3. Mosebok 19,34

Samtale i gruppa

Hvilken relevans har dette bibelverset i dag?

Er det rimelig å se dette bibelverset i sammenheng med dagens flyktning- og innvandringssituasjon? I så fall på hvilke måter?

Er det riktig å bruke bibelske argumenter i politiske spørsmål, som for eksempel om flyktning- og asylpolitikk?

Les videre i gruppa

Teksten er hentet fra 3. Mosebok. Denne boka er en eneste lang oppramsing av regler og forskrifter. Boka har kanskje vært en slags håndbok for prester, der hundrevis av ritualer og leveregler utlegges. Husk at dette ikke er et sekulært samfunn, og religiøse leveregler og lover er stort sett det samme, så i tillegg til å være «prestens håndbok», er dette samtidig det vi i dag ville sett på som «Judeas lover», religiøse forskrifter, praktiske råd og moralsk veiledning. I gammeltestamentlig tid smeltet alt dette inn i hverandre uten at det var noen klare skiller. Til syvende og sist var det Guds vilje som gjaldt, og for menneskene var det både dumt og ondt å forbryte seg mot denne.

Mange av reglene i 3. Mosebok høres umiddelbart riktige og gode ut for oss i dag. Man skal for eksempel dele med de fattige, ikke stjele, ikke lyve, og ikke legge snublestein i veien for den som er blind (3. Mos 19,14).

Andre regler er det veldig få kristne som bryr seg om i dag: For eksempel at «Dere skal ikke runde av håret på sidene og rake skjegget i kantene» (3. Mos 19,27). Eller at «Når noen forbanner sin far eller sin mor, skal han dø.» (3. Mos 20,9)

Samtale i gruppa

Kan vi si at kravet om å elske innflytteren er et krav til oss – om vi samtidig klipper håret på sidene og avviser dødsstraff for å forbanne sine foreldre? Kan vi si at noen regler fortsatt er gyldige, mens andre ikke er det?

Hvis ja – hvorfor og hvordan? Hvordan velger vi hvilke som er relevante og hvilke som ikke er det?

Les videre i gruppa

Kravet om å behandle innflyttere rettferdig og godt går igjen flere steder i Det gamle testamente. Ofte er begrunnelsen at «dere har selv vært innflyttere i Egypt», f.eks:

«Du skal ikke undertrykke og ikke gjøre urett mot en innflytter, for dere har selv vært innflyttere i Egypt.» (2 Mos 22,21)

«Du skal ikke undertrykke en innflytter! Dere vet hvordan det kjennes å være innflytter, for dere har selv vært innflyttere i Egypt.» (2 Mos 23,9)

Henvisningene til da israelittene var «innflyttere i Egypt» er en henvisning til de århundrene da de etter tradisjonen levde som slaver i Egypt. Utvandringen fra Egypt (og overtakelsen av «det lovede land», Kanaan) var israelittenes store frigjøringsfortelling.

Samtale i gruppa

Hvordan skal vi forstå henvisningene til israelittenes slaveri i Egypt som begrunnelse for å behandle innflytterne godt?

Israelittene var ikke bare var «innflyttere», men også slaver, i Egypt. Har dette noe å si for hvordan vi leser tekstene om behandlingen av innflytterne? Har disse tekstene noen politisk relevans i dag? I så fall hvilken?

Hvem er slavene i verden i dag?